

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پروردگارا! من روزه دار هستم!
به آن چه امر شده‌ای استوار بمان

(ترجمه)

درود و سلام بر اشرف پیامبران علیهم السلام! حدیثی که امام مسلم در صحیح خود از سفیان بن عبد الله ثقفی روایت می‌کند، می‌گوید: گفتم ای رسول الله صلی الله علیه وسلم! در مورد اسلام برایم چیزی بگوئید که دیگر از هیچ‌کسی سوال نکنم. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند: بگو به الله سبحانه و تعالی ایمان آوردم؛ سپس به گفته‌ات استقامت نما. این حدیث برنامه کامل برای فرد مسلمان است و قاعده آن ایمان به الله سبحانه و تعالی است؛ ایمانی که رفتار، اهداف و تطلعات انسان را مشخص می‌نماید و ثمره این ایمان عمل صالح و استقامت است. استقامت را حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه شریک قرار ندادن به الله سبحانه و تعالی تعریف نموده است و حضرت عمر فاروق رضی الله عنه استقامت را این گونه تعریف نموده است: استقامت بر امر و نهی است؛ بناءً مانند روباه مکر نمی‌کند. حضرت عثمان بن عفان رضی الله عنه چنین تعریف نموده است: اخلاص در عمل بخاطر الله سبحانه و تعالی، و حسن بصری استقامت را بر کاری با پیروی از اوامر الله سبحانه و تعالی و اجتناب از نواهی آن تعریف نموده است. بناءً یکی از شرایط ایمان استقامت در عمل است و اگر ما به آیات قرآن کریم دقت نماییم، در می‌یابیم؛ زمانی که الله سبحانه و تعالی در مورد ایمان صحبت می‌کند، مستقیماً آن را به عمل صالح پیوست می‌دهد. الله سبحانه و تعالی در این مورد می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا﴾

[کَهِف: 107]

ترجمه: بی‌گمان کسانی که ایمان آورده‌اند و کارهای شایسته کرده‌اند، باغ‌های بهشت جایگاه پذیرائی از ایشان است.

الله سبحانه و تعالی رسول اش را و از طریق وی ﷺ به امت خطاب می‌کند و می‌فرماید:

﴿فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطَّعُوا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾

[هُود: 112]

ترجمه: پس همان‌گونه که فرمان یافته‌ای، استقامت کن و هم‌چنین کسانی که با تو به سوی الله آمده‌اند (باید استقامت کنند)! و

طغیان نکنید، که الله آن چه را انجام می‌دهید، می‌بیند!

بناءً استقامت یک امر واضح و بزرگی است که الله سبحانه و تعالی آن را بر همه مسلمانان فرض گردانیده است؛ زیرا استقامت شرطی از جمله شرایط کمال ایمان است و عبارت از: پیروی از سنت پیامبر صلی الله علیه و سلم و ترک نواهی است و ما همیشه زمانی که سوره فاتحه را تلاوت می‌کنیم، این آیه کریمه را تلاوت می‌نماییم: "اهدنا الصراط المستقیم" یعنی پروردگارا! ما را به راه راست هدایت فرما! پس پاداش استقامت، رستگاری در دنیایی که ترس و غمگینی وجود ندارد، می‌باشد. الله سبحانه و تعالی در سوره فصلت می‌فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ

أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْأَخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ﴾

ترجمه: ما یاران و مددکاران شما در زندگی دنیا و آخرت هستیم و برای شما هرچه دل‌تان بخواهد، در بهشت فراهم است و هرچه طلب کنید، به شما داده می‌شود! به یقین کسانی که گفتند: پروردگار ما الله یگانه است؛ سپس استقامت کردند، فرشتگان بر آنان نازل می‌شوند که: نترسید و غمگین مباشید و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است!

پس ایمان بدون استقامت در رفتار درست نیست و بر هر فرد مؤمن، مخصوصاً بر یک دعوت‌گر مناسب است که به این امر ملتزم باشد و همه تصرفات و اعمال‌اش مطابق به آن چه باشد که الله سبحانه و تعالی و رسول ﷺ را راضی می‌کند و از همه نواهی که الله سبحانه و تعالی منع نموده است، بپرهیزد.